

SE-MEZ, ferry från LKKU, Tjeckien till ESMH 2012 10 26

Nyputsad, testflugan så sent som torsdagen den 25, fulltankad, stod vår nya Sportstar på fabriken i Kunovice.

Niklas Bengtsson på cft-trading var redan på plats efter några tekniska kurser i Tjeckien.

Själv tog jag mig ner med Norwegian, Airport Express till stationen i Prag, tre olika tåglinjer och anlände till Kunovice på torsdagskvällen lagom för att landa med en pilsner.

Foto: Lars Rönne

Väderprognoserna för sträckan hem hade varit minst sagt blandade. Kanske skulle det gå att flyga på fredagen, en bit i alla fall. Eller på lördagen. Men troligast på söndagen. På torsdagskvällen visade alla fredagsprognoser på skitväder i hela centraleuropa.

Vi bestämde därför sen frukost, tänkte flyga lite i varvet under fredagen medan vi väntade på väder. När vi tittade ut var det CAVOK! Snabbkoll på Niklas padda visade bra väder hela vägen hem! Radarn visade dock på något blårott på väg från franska hållet. Nu gällde det att få fart! Taxi till fabriken, träff med VDn, marknadsfolket, tekniskt stöd och testpiloten. Vi gick igenom alla komponenter, prickade av på listor, signerade dokument.

Medan Niklas lämnade in en färdplan fick jag en snabb sightseeing på fabriken. Många Eurostarar och Sportstarar i produktionslinan. Några häftigare objekt i prototypverkstan... Intressant att se hur noggrant man jobbade. Lokalerna kändes lite gammalt Östeuropa, men man höll just på att organisera om för att få bättre logistik i verksamheten. Tänker tillverka många Sportstarar.

Del av produktionslinan på Evektor

Vi fick en hel back med papper, instruktioner, handböcker och annat smått och gott.

11.15 var vi äntligen klara att äntra MEZ och 11.35 kunde vi starta på LKKU RWY 21C för att lämna norrut. Direkt efter start såg vi att sikten var minst 50 km, moln på ca 4.000 Ft och allt kändes bekvämt. 3.500 Ft var en lagom flyghöjd. Tjeckien är nerlusat med flygplatser så vi hade gott om options om det skulle dra ihop sig.

Minst 50 km sikt norrut från Kunovice

Vi kände oss bekväma i MEZ sköna säten, GPSen ledde oss dit vi ville, vi testade VORen och allt funkade till belåtenhet. Allt var perfekt.

Höstfärger i Tjeckien

Landskapet var en fantastisk palett av höstfärger, gult, rostrött, mörkgrönt. Vi närmade oss det karakteristiska bergslandskapet i Sudeterna med sockertoppsberg som drog uppåt 3.000 Ft, men gott om plats emellan. När vi passerat bergen och såg norra Tjeckien bre ut sig slappnade vi av, började dra skrönor om piloter vi kände, några fräckisar och lite funderingar på hur Östersjön skulle te sig längre fram...

Niklas, klar med tankningen på EDAZ

När vi kommit över gränsen till Tyskland var det platt som ett bakkbord. Inte en höjd över 200 Ft, cirka. Klarblå himmel, 5 knop i ryggen, lätta hungerkänslor. Fram till Berlin-Schönhagen var det bara att sitta och se landskapet rinna förbi, lyssna på en tysk trafikledare som lät som en viss rollfigur i "Emliga Armén" (ledtråd: Svart skinnrock). De kan artikulera, de gossarna.

Niklas har flugit den här traden några gånger förut och visste att Schönhagen var en smidig flygplats, lätt att tanka, hygglig restaurang. Vi landade där 14.20. Vi kände en viss brådska inför solnedgången så vi åt en snabb tallrik soppa, betalade landningsavgiften och 15.15 var vi luften igen.

Samma fina väder upp mot Rugen, men några solbelysta CB syntes oändligt långt bort. Låg de över vatten eller över Skåne? Ju närmre vi kom, ju mer uppenbart blev det att de låg över vattnet. Men sikten under såg fortfarande bra ut. Några ströstratus tillät inte högre flyghöjd än 2.500 Ft och det regnade till höger och vänster. Men rakt fram såg det bra ut.

Vi fick tidigt ögonkontakt med Möns Klint så vi visste att vi kunde få landkänning med Danmark om det skulle tiorva till sig. Men, strax efter att vi hade lämnat Rugen kunde vi ana en svag ljusstrimma i horisonten: Skånska kusten med sina solbelysta sandstränder. Snart kunde vi se Trelleborg och som en silverspik lyste Turning Torso till mitt i en solglimt. Våldigt nära hem nu! Över Danmark låg ett råkigt CB med tunga regnridåer men det gav vi fanken, som stinsen sa.

Solen letar sig genom molnen över Danmark

Längst därborta, en ljus strimma Skåne

Söder om Ystad var det svart och kompakt men vi kunde till och med skymta Kullaberg långt borta i vår färdriktning. Solen var på väg ner och det var ett magiskt ljus.

Vi testade 123.55 när vi kommit förbi Landskrona, och därhemma stod Tangopapa och önskade sig en "fly-by" för att fira hemkomsten. Peter Salbro gav oss bana 32, så vi kom naturligtvis in på bana 14 för max GS. I den medvinden blev det ca 120 Kt när Niklas strök förbi några frusna figurer längs banan.

Kort final 32 Foto: TangoPapa

En snabb "uie" (u-turn) och kort final till bana 32. Någon sidvind från vänster men Niklas satte ner MEZ med ett distinkt surr från stallvarnaren samtidigt som vänsterhjulet snuddade ESMH för första gången. Han kan sina grejer, Niklas. 17.50 på uret.

Foto: TangoPapa

Vi taxade mot hangaren och en större folkmassa (7-8 pers) rörde sig från klubbstugan i vår riktning. Vi förstod hur Charles Lindberg måste ha känt sig när han taxade in till aerodromen i Paris...

Härligt att vara hemma! Nu skulle alla titta och känna och alla var de impade av vår nya maskin.

Och så blev det tårtkalas i stugan. Tack alla som kom! Nu är vår flotta komplett och sedan ska vi bara ha en hangar också. Då blir det champis!

Foto: TangoPapa

Nu väntar en veckas pappers-gymnastik med TS, Underhålls-tjänst, Teknisk Journal, Weight&Balance, CAMO, checklistor, inflygningsinstruktioner, m.m., men sedan...

Åke K, co-pilot